

**JONG
LEREN**

stichting
confessioneel
onderwijs

JL.nu

oktober 2022

PERSONEELSBLAD VAN STICHTING JONG LEREN

Collega's in opleiding
Over doorgroeien, bijleren
en switchen

4 meesters in groep 5?!

Wat vind jij?

Stagiair(e): handig hulpje of
nieuwe collega?

Collega's in opleiding

De verhalen in dit nummer van ons personeelsmagazine stralen gedrevenheid uit. Je leest hoe we stagiair(e)s en startende medewerkers begeleiden of mee helpen opleiden. Dit is 'wij leren samen' bij uitstek. Ook komen diverse collega's aan het woord over hoe zij hun loopbaan binnen onze stichting hebben vormgegeven.

Het doet ons goed te lezen dat een groot aantal collega's zo enthousiast is over de ontwikkelingsmogelijkheden binnen Jong Leren en dat zij hun kansen grijpen. En dat iedereen het opleiden van mogelijk toekomstige collega's zo serieus neemt.

Jezelf blijven ontwikkelen is en blijft immers een belangrijk onderdeel van het mooiste vak ter wereld. Laten we daar samen de schouders onder blijven zetten. Ook tijdens, of misschien wel juist ten tijde van het lerarentekort waar we meer en meer mee te maken hebben.

JOHN
MARLIES

Korte berichten

Inspirerende, actieve en

Na een kopje koffie startte het voor iedereen nog onbekende programma. Jeanne Bakker zorgde er met haar interactieve en humoristische presentatie voor dat we direct 'aan' stonden. Het hoofd en het hart kwamen aan bod. We konden bovendien zelf ervaren wat het verschil is tussen een groeimindset en een vaste mindset. Een groeimindset is noodzakelijk om verdiepend leren verder in ons onderwijs te integreren. Ook liet Jeanne ons beseffen dat wij door op hart-niveau te communiceren, het verschil kunnen maken voor onze leerlingen.

Vervolgens kwamen onze handen aan de beurt. Samen realiseerden we een chainreaction van 240 meter, gebouwd van ruim 80 kuub afgedankte (school)spullen. Iedereen was even uit de eigen comfortzone en merkte welke rol je automatisch pakt in een (onbekende) groep.

7 vragen aan...

Chantal Bokhorst-De Vries

Leraarondersteuner bij
KC De Ruimte
in Kudelstaart

1. Wat was je eerste (bij)baan?
Verkoopster bij een bakker in Kudelstaart.

2. Wie was je favoriete leraar en waarom?
Dan kies ik meester Van Duijn. Hij was heel duidelijk en altijd in voor een grapje. Bovendien stond hij altijd voor je klaar. Als de lesstof te

humorvolle Personeelsdag

In een tweede sessie vertelde Jeanne meer over het belang van de groeimindset en liet ze ons kennis maken met 'de Marco' en 'de Bep' in jezelf. De dag werd afgesloten met een hilarische quiz en een gezellige borrel. Dank voor ieders enthousiasme.

Lisette Neijzen is ICT-medewerker bij Stichting Jong Leren. Op deze plek in JL.nu geeft zij iedere keer een interessante of leerzame web- of apptip.

Lisettes web/apptip

Duolingo

Als jij tijdens de zomervakantie dacht: 'sprak ik de taal van het vakantieland maar iets beter', download dan de app Duolingo. Daarmee leer je op je telefoon of tablet een taal op een leuke manier.

moeilijk was, wist hij het je altijd goed uit te leggen, al moest hij daar de hele kast voor leeg trekken.

3. Van welke sociale media maak je gebruik?

Instagram en Facebook.

4. Waarvoor mogen we jou wakker maken?

Nou, als je me wakker krijgt, dan is dat al heel knap, ;-) maar als het dan lukt, graag voor sushi of een uitje met vrienden/familie.

5. Waar haal jij je inspiratie vandaan?

Bij collega's en van sociale media.

6. Welke onderwijsinnovatie verrast jou?

Het bewegend leren. In plaats van stilzitten lekker in beweging komen. Je kan hier veel mee bereiken. Het vraagt veel van je creativiteit, maar het effect op de kinderen is fantastisch om te zien. Echt leren met hoofd, hart en handen.

7. Wat weten veel mensen niet van jou?

Ik ben een open boek. Ik kan even niets bedenken wat mensen om mij heen nog niet over mij zouden weten.

Rineke van 't Wout

Leerkracht bij nieuwkomersschool Taalsmeer over Oekraïense leerlingen.

Even Appen met

29 maart is een klas gestart voor kinderen van Oekraïense vluchtelingen. Om hoeveel kinderen gaat het?

We hebben nu 13 leerlingen tussen de 6 en 11 jaar.

Is de nieuwe klas vergelijkbaar met de andere taalklas?

De eerste paar weken zijn we gestart met een laagdrempelig programma op het gebied van taal en rekenen met daarnaast veel ruimte voor creatieve vakken. Maar we merkten dat de kinderen ook wel graag aan het werk wilden. Inmiddels werken we steeds meer op dezelfde manier als in de normale taalklas. In de middag helpt een Russische vrijwilliger vaak met vertalen.

Hoe gaat het met deze kinderen?

Dat is heel verschillend. Sommige pakken de draad makkelijk op en willen graag leren. Anderen maken een vermoeide indruk, willen hier helemaal niet zijn en maken zich zorgen. School geeft structuur, afleiding en sociale contacten. Leuk om te zien dat ze ondanks alles plezier met elkaar hebben.

Jullie bieden moeders een koffie-/ ontmoetingsmoment bij IKC Triade. Wordt hiervan gebruikgemaakt?

Nog niet. De ouders hebben ook met elkaar een groepsapp, zodat ze makkelijk contact kunnen leggen. Daarnaast ontmoeten ze elkaar en ons bij het brengen en halen van de kinderen. Dan is onze vrijwillige vertaler vaak ook aanwezig.

Samen leren in opleidingsscholen

Zo'n tien tot vijftien jaar geleden bleek de kloof tussen pabo en de schoolpraktijk erg groot. Een eerste aanzet om die kloof te dichten was het opzetten van de Opleidingsschool Samen Opleiden. Dit is een succesvolle samenwerking tussen Hogeschool Leiden en een aantal schoolbesturen, waaronder Jong Leren. CvB-lid **Marlies Bos vertelt welke rol Jong Leren speelt in het 'samen opleiden'.**

Landelijk worden nu steeds meer van deze samenwerkingsinitiatieven ontplooid. Studenten die binnen zo'n traject worden opgeleid, brengen minimaal twee dagen per week door op een basisschool. "De hiervoor binnen een bestuur erkende basisscholen noemen we opleidingsscholen", legt Marlies uit. "Als schoolbestuur kijken we elk jaar hoeveel studenten er zijn en hoeveel erkende opleidingsscholen Jong Leren daarvoor nodig heeft. Op dit moment hebben we voldoende aan drie (zie kader), maar we streven de komende jaren naar uitbreiding."

Nieuwe doelen

Marlies weet dat de kloof tussen opleiding en werkplek nog altijd niet gedicht is. "Maar we zijn wel in beweging. Dat zie ik terug in de landelijke ambitie om vanaf 2030 álle pabo-studenten in een erkende opleidingsschool op te leiden. Dan heeft Jong Leren ook meer opleidingsscholen nodig. Hoewel ik denk dat niet alle scholen opleidingsscholen zullen worden, gun ik het scholen wel. Wie weet kunnen we samen mooie uitwisselingsconstructies bedenken."

Wat kunnen we zelf doen?

"Sinds kort maken we met Inholland Haarlem een inhaalslag", gaat Marlies verder. "Samen kijken we ook hoe we startende leerkrachten een 'zachte landing' kunnen bieden. Jong Leren kan zelf ook veel doen om de kloof te dichten. Zo nodigen we studenten, onze collega's van de toekomst, uit voor de personeelsdag. Daarnaast richten we de structuur rond opleiden en begeleiden opnieuw in. Dorien Hulsebosch en Alma Pereboom hebben de regie over Samen Leren en Opleiden binnen Jong Leren. En Mirjam Oudendijk is aangesteld als coördinator Opleiden (zie pagina 7). Zo leiden we samen studenten op voor het primair onderwijs. En natuurlijk ook een beetje voor Jong Leren."

Dit zijn nu actieve erkende opleidingsscholen

- De Ark, Heemstede
- Franciscusschool, Bennebroek
- 't Venne, Nieuw-Vennep

3 VRAGEN AAN SUZANNE VAN BEEK

directeur opleidingsschool De Franciscus

Kan elke school opleidingsschool zijn?

"Nee, maar dat hoeft ook niet. Allereerst moet er de bereidwilligheid zijn om in elke groep studenten te plaatsen. Daarnaast is een stabiele basis belangrijk. Scholen die nog worstelen met een visie of een nieuw onderwijsconcept, kunnen beter nog geen opleidingsschool worden, vind ik. Voor ons is ook de open cultuur een voorwaarde. Studenten zijn teamleden. Ze zijn bij vergaderingen, trainingen, teambijeenkomsten én uitjes."

Wat levert het op om opleidingsschool te zijn?

“Ik vind het zelf vooral leuk als studenten mee durven te praten. Ze roepen zinnige dingen die ons scherp houden. Ook zij-instromers nemen relevante kennis mee uit hun vorige werk. Een collega met een achtergrond in de jeugdzorg, daar profiteren we van bij zorgleerlingen. Maar de intensieve samenwerking geeft ook lucht! Stagiair(e)s die uit zichzelf een dagje extra komen als hun begeleider thuis zit met corona, bijvoorbeeld. En door goede begeleiding kun je als leerkracht en IB'er samen onder schooltijd een gesprek met ouders inplannen. Of even met een paar kinderen de klas uit.”

Heb je nog een tip voor andere scholen?

“Je moet echt de tijd nemen om deze potentiële collega's op te leiden. Daarnaast kunnen we als scholen nog meer uitdragen dat Jong Leren een goede werkgever is. De ruimte die je hier krijgt, de goede begeleiding. Geloof me, dat krijg je niet overal. Wij hebben de afgelopen drie jaar drie collega's erbij gekregen via dit traject. Zij zorgen dat Jong Leren-scholen hun formatie rondkrijgen. Opleidingsschool zijn is niet dé oplossing om een personeelstekort op te lossen. Maar door veel potentiële collega's in onze scholen te halen, kun je ze wel verleiden te blijven.”

ALBERT KEIJZER

zij-instromer op opleidingsschool De Ark

“Tijdens de produceropleiding aan het conservatorium kreeg ik les in lesgeven. Daarna ben ik pianolessen gaan geven, ook op basisscholen. De stap naar leerkracht worden leek mij niet heel groot. De pandemie - toen de muzieksector op zijn gat lag - was eigenlijk het laatste zetje voor mij om de pabo te gaan doen. Het leek me leuk om kinderen vaker dan een keer in de week te zien. Dan heb je op een andere manier invloed op hun ontwikkeling.

In eerste instantie dacht ik dat ik als zij-instromer het personeelstekort zou moeten oplossen. Dat ik zo snel mogelijk voor de klas zou komen en dan: pompen of verzuipen. Maar niets bleek minder waar. Het eerste halfjaar heb ik boventallig meegelopen met een collega. Ik deed af en toe zelf een les en zo groei je door. Nu is mijn begeleider mijn duo-collega. En mijn opleiding wordt serieus genomen. Kiezen voor een persoonlijke studiedag in plaats van een gezamenlijke training, is oké. Ik hoor van klasgenoten dat ze vooral de gaten moeten opvullen, een gemiste kans als je het mij vraagt.

Kleuters zijn een goede match. Ik houd van hun magisch denken. Op woensdag heb ik groep 6, een leuke afwisseling. En muziek zet ik nog regelmatig in, bijvoorbeeld om de aandacht te trekken of juist vast te houden. Nu ik merk dat ik echt onderdeel ben van de groep, ontstaat er rust. En zie ik ook steeds beter het verband tussen wat ik op de pabo leer en in de praktijk tegenkom. Kom ik ergens niet uit, dan heb ik een fijn team om op terug te vallen.”

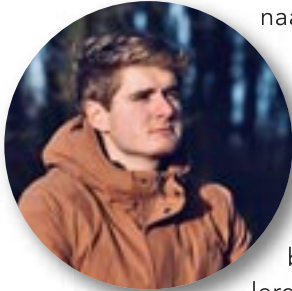

***“Ik dacht:
dat wordt
pompen
of verzuipen”***

VIER MEESTERS IN ÉÉN KLAS?!

Waar het onderwijs kampt met een gebrek aan mannen voor de klas, heeft groep 5 van 't Venne wekelijks met maar liefst vier meesters van doen! Maak kennis met deze mannen:

MEESTER MICK: "Op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag sta ik voor de groep. Het onderwijs is mij met de 'papelel' ingegoten. Meestal ga ik met de elektrische fiets

naar school. Ik haal energie uit het extra aantrekkelijk maken van lessen door bewegend leren, verhalen vertellen en de inzet van ICT-materialen. Ik merk dat vooral energieke jongens anders kunnen reageren op een mannelijke leerkracht. Meestal werkt een duidelijke aanpak met een vleugje humor om deze jongens aan boord te krijgen én te houden. In mijn vrije tijd ben ik veel in de sportschool of aan de waterkant te vinden. Of ik sta te koken voor mijn vriendin, familie of vrienden."

MEESTER MARK: "Ik ben een enthousiaste en handige onderwijsassistent en conciërge. Op maandag help ik Mick in de klas. In 2010 ben ik getrouwd en mijn vrouw en ik hebben een dochter van 14 jaar, een hondje Milou en twee konijnen. In mijn vrije tijd sta ik graag op de tennisbaan. Ik ren en fiets ook en doe aan crossfit. Sinds 1 december 2008 ben ik conciërge bij Jong Leren en in juni 2021 heb ik mijn diploma Onderwijsassistent gehaald. Ik vind het geweldig om de ontwikkeling van kinderen te kunnen zien en daaraan bij te dragen. Ieder volgt zijn eigen pad. Het enthousiasme als ze iets door hebben waar ze voorheen moeite mee hadden, onbetaalbaar. Binnenkort hoop ik met de opleiding tot leraarondersteuner te starten, want ik zou graag af en toe voor de klas staan."

MEESTER GERT: "Ik ben elke woensdag in de klas, als 'leerkracht in opleiding'. Ik ben getrouwd, heb een dochter van veertien, een zoontje van drie en een zoontje van vijf maanden. Daarnaast heb ik veel hobby's, zoals varen, tuinieren, bridgen, muziek luisteren, bordspelletjes spelen, koken en het onderhouden van mijn eigen eilandje. Vier jaar geleden ben ik begonnen met de flexibele deeltijdpabo. Ik zit nu in het laatste jaar en wat rest zijn onderzoeken en een afstudeeropdracht. Het einde is in zicht! Mannen in het onderwijs zijn schaars en ik voel me vereerd om ook dit jaar weer met Mick te mogen werken in groep 5."

MEESTER WILLEM: "Ik ben derdejaars pabo-student. In het weekend trap ik graag een balletje met mijn vrienden, of ben ik in de sportschool te vinden. Na verschillende stages binnen Jong Leren werk ik sinds maart op De Reiger te Lisserbroek als onderwijsassistent. Daarnaast loop ik dus stage op 't Venne. Voor het eerst heb ik een man als stagebegeleider. Vier meesters in één klas is natuurlijk een zeldzaamheid. Maar ik hoop in de toekomst meer meesters tegen te komen, want het is een prachtig beroep!"

NIEUW: bovenschools coördinator 'Opleiden en begeleiden'

Mirjam Oudendijk werkt dit schooljaar niet alleen op De Wikkeling. Vanaf nu start Mirjam twee dagen per week als bovenschools coördinator 'Opleiden en begeleiden'. Dit is een nieuwe functie binnen Jong Leren. Wat verwacht ze van haar nieuwe rol?

Wat wil je bereiken?

"Ik wil ervoor zorgen dat er binnen ons beleid aandacht is voor álle betrokkenen. En dat we vanuit de verschillende perspectieven naar het opleiden en begeleiden kunnen kijken. Als het lukt de verschillende belangen en doelen zoveel mogelijk te verenigen, dan kan dat de kwaliteit ten

"Studenten moeten denken: 'Het is zó fijn om hier te werken'."

goede komen. Het is van belang dat studenten op alle scholen een betekenisvolle leeromgeving aantreffen. Waarbij ze de kans krijgen om alle facetten van het onderwijs te ervaren. Niet alleen het lesgeven, maar ook bijvoorbeeld oudergesprekken en vergaderingen."

Hoe is het contact tussen Jong Leren en de pabo's?

"Jong Leren heeft te maken met Hogeschool Leiden én Inholland in Haarlem. Zij bieden samen 13 verschillende leerroutes. Dat vraagt wel flexibiliteit van stagescholen en mentoren. Vanuit Leiden wordt een mentorentraining geïnitieerd. Ik wil kijken hoe breed onze behoefte daaraan is. Een andere ontwikkeling is dat op termijn alle pabo-studenten opgeleid moeten worden binnen opleidingscholen. Sommige van onze scholen zijn hier al mee bezig."

Wat is jouw ultieme doel?

"Ik wil stagiair(e)s tijdens hun opleiding binnen Jong Leren onze meerwaarde laten ervaren. We hebben hard mensen nodig, maar we moeten ervoor waken dat studenten té snel voor de klas worden gezet. Het kan problemen opleveren, zoals studievertraging of uitval van studenten op de lange termijn. Inzet van studenten moet voor henzelf betekenisvol zijn. Onze rol is een bijdrage te leveren aan hun talenten en ontwikkelbehoeften. Dat ze denken: het is zó fijn om in deze stichting te werken."

Wie is

Mirjam Oudendijk?

Mirjam Oudendijk startte in 1988 als leerkracht. Ze werkte op veel verschillende plekken, zowel in regulier als speciaal basisonderwijs. Ook deed ze ervaring op in het buitenland. Met de master 'Leren en innoveren' op zak werkt Mirjam sinds vier jaar als leerkracht en teamleider bij Jong Leren op De Wikkeling.

Beleidsdoelen 'Kwaliteit Opleiden'

- We willen dat studenten binnen Jong Leren de kans krijgen om te leren en zich te ontwikkelen.
- We willen toekomstige collega's opleiden, die graag bij Jong Leren willen werken.
- We willen de studenten laten ervaren wat de meerwaarde is van de stichting Jong Leren, zodat zij over de schoolmuur heen kunnen kijken naar de stichting en de andere scholen en een plek vinden die het best bij hun talenten en behoeften past.
- We willen dat studenten bij alles dit uiteindelijke doel voor ogen houden: de ontwikkeling van onze leerlingen.

Zo behouden we stagiair(e)s voor Jong Leren

Yolanda van der Steen

Marije de Vos

Yvonne Korver

Yolanda, Marije en Yvonne begeleiden studenten en startende leerkrachten

Praktijkbegeleiders. Alle stagiair(e)s bij Jong Leren profiteren van hun kennis en coaching. **Yolanda van der Steen, Marije Vos en Yvonne Korver** staan voor ze klaar. Alle drie werken ze daarnaast zelf ook op een Jong Leren-school. Een intensieve combinatie, benadrukken ze. “Maar we leren zo veel van deze ‘collega’s in opleiding’.”

Yolanda is IB’er op De Brug, waar Yvonne lesgeeft in groep 8. Ook Marije staat in groep 5, bij Opmaat. “Nu ik zelf veel scholen van binnen zie, ervaar ik hoe leerzaam en belangrijk dat is. Voor de student, maar ook voor jezelf”, begint Yolanda. Ze herinnert zichzelf vooral de stages waarbij ze zich gezien voelde. “En van een gymjuf heb ik destijds veel geleerd. Onder meer dat tekeergaan tegen kinderen écht niet werkt.”

Herpakken

Yvonne weet nog goed dat ze als lio veel vrijheid had en dat heerlijk vond. “Zeker als je weet dat er iemand is om op terug te vallen. Dat gevoel geef ik de jonge studenten ook graag mee.” Marije noemt een stage in het

derde jaar die ze niet haalde. “Niks kon ik goed doen. Daar moest ik lang van bijkomen. Tot ik van een andere begeleider te horen kreeg: laat het los, want wij zien dat niet. Dit soort ervaringen neem ik mee in deze rol.”

Oog voor ontwikkeling

Het vorige schooljaar hebben Yvonne, Marije en Yolanda 35 studenten begeleid. Ook de startende docenten helpen ze op weg. Yolanda: “Er is aanwas. Toch raken we ook studenten kwijt. Soms kunnen ze bijvoorbeeld ergens anders al betaald voor de klas staan. Wij begrijpen heel goed dat deze bizarre tijd bijzondere oplossingen vraagt, maar het kan problematisch zijn voor hun ontwikkeling. Daar

moeten we binnen Jong Leren voldoende oog voor houden." De praktijkbegeleiders koppelen studenten aan de juiste school. "Elke student bezoeken we vier keer per jaar. Sowieso in een van de eerste weken om ze een warm welkom te geven."

Parels van de dag

De dagelijkse begeleiding is vervolgens aan de school zelf. Marije: "De rol van de mentor is essentieel. Daarom vinden wij het heel belangrijk om zowel met de studenten als met de mentoren te sparren. Zij moeten de nieuwelingen kansen geven om te groeien." Volgens Yvonne werkt het bij studenten net als bij kinderen: drie complimenten tegenover één leerpunt. "Benadruk wat goed gaat. Wat niet goed gaat, weten ze vaak wel. Maar vraag een student naar de parels van de dag, en ze staan met hun mond vol tanden. Ga daar op in, geef vertrouwen, dan krijg je een heel ander gesprek."

7 TIPS VOOR MENTOREN

1. Maak tijd voor de student. Natuurlijk heb je veel te doen, ook na schooltijd, maar je moet tijd máken.
2. Wees flexibel. Als een dagprogramma zo vast staat, dat een goed idee van een student nooit uitkomt, is dat een gemiste kans.
3. Neem het mentorschap serieus. Denk niet te snel dat een student het wel alleen kan.
4. Leer de student goed kennen. Je leidt een potentiële nieuwe collega op, bouw een band op. Dat kan alleen door samen veel tijd door te brengen.
5. Ken je vak voordat je een student gaat begeleiden. Wij hanteren de 'regel' dat iemand eerst vier jaar zelf voor de klas staat.
6. Stel jezelf open om te leren van je stagiair. Ze zullen je verbazen.
7. Geniet van je beroep en laat de studenten meegenieten.

CIO

Ze zijn onmisbaar in elke school. Zeker in tijden van lerarentekorten.

De zogenaamde CIO's, oftewel collega's in opleiding. Ze zijn nodig, heel nodig. En natuurlijk vind ik daar iets van. Het lastige is dat mijn opgeschreven mening deze 'onmisbaren' krenkt. Aan de andere kant is mijn mening een veelgehoorde.

Ik vind het namelijk heel lastig en soms zelfs een devaluatie van ons mooie ambacht dat nog niet geheel opgeleiden dezelfde verantwoordelijkheid krijgen als opgeleide en ervaren leerkrachten. Dit klinkt hard, maar ik ben trots op mijn vak en vind dat je niet 'zomaar' voor de klas kan. Ik vraag mij dan ook af hoe het komt dat 'we' deze collega's als oplossing zien. In de zorg bijvoorbeeld, gebeurt dit toch ook niet? Jouw hersenoperatie wordt toch ook niet gedaan door een eersteweeks geneeskundestudent?

Nu hoor ik enkelen van jullie denken: 'Kees, dat is héél anders'. Nee dus, dat is dus niet anders! Dat is precies hetzelfde. Ik heb een heel cruciaal en verantwoordelijk beroep. Waar je een gedegen opleiding voor nodig hebt. 'Onze' kinderen zijn dat toch waard?

Natuurlijk kijk ik niet weg van de werkelijkheid. Ik zie heel scherp dat het probleem nóg groter is als 'zij' er niet zijn...

Begrijp me niet verkeerd, ik vind het geweldig dat velen zich laten (om)scholen om dit mooie ambacht te leren en zich in te zetten voor de ontwikkeling van kinderen. Op school steun ik ze, sta ik ze bij. Ik zie dat het heel veel van de CIO vraagt. Soms bijna te veel. Ik hoop dan ook dat we een vorm kunnen vinden waardoor ze blijven en niet afknappen op hoge verwachtingen van kinderen, ouders en collega's.

Ik sluit daarom af met mijn eerste zin: ze zijn onmisbaar in elke school.

Kees Kloost

EEN
LEVEN
LANG
LEREN

DOOR- GROEIEN BINNEN JONG LEREN

De mogelijkheden om je verder te ontwikkelen zijn binnen Jong Leren volop aanwezig. Dat hoeft niet per se een stap omhoog te zijn. Ook in de breedte kun je bijleren en bijvoorbeeld leescoördinator of rekenspecialist worden. **Lisa, Yvonne, Sandra en Lisa** hebben eens of meerdere keren in hun loopbaan de stap gezet om iets anders te gaan doen, iets nieuws te leren of zich om te scholen. Inspirerende verhalen waaruit blijkt dat als je wilt, alles mogelijk is.

De jassen van Lisa ter Veen

“Ik daag mezelf gewoon graag uit.” Dat is de reden dat Lisa ter Veen, bevlogen directeur van ’t Venne, de afgelopen jaren steeds is doorgegroeid. “Een andere functie is nooit de insteek, ik wil mezelf vooral blijven ontwikkelen. En dan komen er dingen op je pad”, zo zegt ze. Aan de hand van de jas, die letterlijk én figuurlijk in haar kantoor hangt, beschrijft Lisa haar mooie carrièrepad binnen Jong Leren tot nu toe.

“Als de jas echt lekker zit, is het tijd voor een nieuwe uitdaging

De leerkracht-jas

“Ik wilde zo snel mogelijk afstuderen. Die uitdaging had ik mezelf opgelegd, omdat het me redelijk makkelijk afging op de pabo. Na 3,5 jaar studie kon ik bij Dorien Hulsebosch - destijds directeur van de Jozefschool in Vogelenzang - een zwangerschapsverlof opvangen. Vervolgens heb ik daar zes jaar met veel plezier gewerkt. Omdat de leerkracht-jas zo lekker zat, zocht ik in die jaren al snel een nieuwe uitdaging. Samen met een collega ben ik daarom op mijn 23e aan de IB-opleiding begonnen. Niet omdat ik IB’er wilde worden, maar omdat ik me wilde ontwikkelen. De basis van de pabo was niet voldoende. Ik heb daarvoor de Lerarenbeurs gebruikt. ”

De IB-jas

“Daarna ben ik op ’t Venne geplaatst, omdat er geen plek meer voor me was op de Jozefschool. Dat kunnen we ons nu niet meer voorstellen. Monique Nederstigt – destijds directeur van ’t Venne – vroeg me bij de start of ik als IB’er aan de slag wilde, ik had tenslotte de papieren. Dat vond ik ‘retespannend’, was eigenlijk niet mijn bedoeling, maar heb ik tóch gedaan. Ik combineerde zeven jaar lang drie dagen groep zeven met twee dagen IB. Ik maakte plezier met de kinderen en leerde omgaan met ouders die het soms beter leken te weten. Oudere collega’s coachen voelde onwennig, oudergesprekken vonden op een ander niveau plaats, maar ik groeide in deze nieuwe rol. Ambitie om directeur te worden had ik niet. Maar om mijn IB-functie te versterken ben ik de opleiding gaan doen. Die IB-jas zat inmiddels wel erg lekker.”

De directie-jas

“Toen ik nog met de opleiding bezig was, ging Monique weg. Ik werd waarnemend directeur, maar was ook IB’er. Dat was een pittige combinatie. Pas toen ik tijdens mijn eindgesprek voor basisbekwaam, ook vakbekwaam afstudeerde, kreeg ik het vertrouwen dat ik directeur zou kunnen zijn. Maar: dat wilde ik alleen op ’t Venne. En dus heb ik alsnog gesolliciteerd, mijn team wist van niks. Ik mocht die nieuwe jas aantrekken en wat was dat wennen! Ik ben er trots op dat we met het team alles op orde hebben en door het bestuur als ‘blauwe’ school worden gezien. Het is mijn persoonlijke missie dat kinderen en leerkrachten elke dag rode wangen hebben van het leren en plezier maken.”

De jas van de toekomst

“Hoewel ik hier nog uitdagingen genoeg heb, kijk ik altijd verder. Ik zat bijvoorbeeld in het corona-crisisteam van Jong Leren en dat vond ik héérlijk. Op het scherpst van de snede beslissingen maken die invloed hebben op de hele organisatie. Wie weet wat er in de toekomst nog op mijn pad komt. Ik sta er altijd voor open een nieuwe jas te passen.”

Van leerkracht tot IB'er: Sandra en Lisa namen de stap!

Sandra de Maar, IB'er bovenbouw Jong Geleerd

“Ik weet nog goed dat ik het onderwijs ben ingegaan om een heel goede juf te worden. Bij mijn verschillende werkgevers heb ik altijd de ruimte gekregen om te ontwikkelen. Zo heb ik in Rotterdam een oriëntatiejaar gedaan, om te kijken of het directeurschap iets voor me was. Ik mocht door, maar zag het mezelf niet doen. Uiteindelijk ben ik, na 16 jaar voor de klas staan, de pre-master IB gaan doen. Ik merkte aan mezelf dat mijn hart in de klas lag en ik mij in mijn volgende stap dus graag met de leerlingenzorg wilde bezighouden. Ik werkte toen nog op de Dreefschool in Haarlem en had veel bewondering voor de drie IB'ers die daar werkten. Dát werk leek me leuk. De opleiding heb ik naast mijn leerkrachtenbaan gedaan. Dat was heel intensief, maar vooral erg leerzaam. Het bood mij onder meer een bredere blik op de organisatie. Nu is het mijn ambitie een heel goede intern begeleider te worden. Ik leer nog steeds elke dag en die kansen zoek ik ook op. Via een training De trein van Boos naar Middel wil ik bijvoorbeeld beter worden in oudergesprekken. En via Intervisie en de IB-bijeenkomsten bij Jong Leren en het samenwerkingsverband leer je als IB'ers van elkaar en van experts. Ik vind het belangrijk mezelf geïnspireerd te houden. Daarnaast sta ik nog voor de klas, wat ik heel leuk en belangrijk vind. Ik raad het iedereen aan: zodra je een leuke opleiding ziet, die je goed kunt gebruiken in het onderwijs, ga ervoor. Je ontdekt zo steeds een andere kant van jezelf, leert nieuwe mensen kennen, breidt je netwerk uit en het maakt je van nog meer toegevoegde waarde op school!”

Lisa Brinkmann, bovenbouwcoördinator en IB'er De Vijfprong

“Ik werk nu dertien jaar in het onderwijs. Ik had niet bewust vanaf het begin van mijn carrière ideeën over doorgroeien, maar ontwikkelen vind ik wel belangrijk. Ik ben ambitieus en geniet ontzettend van het onderwijs en de kinderen. Ik ben begonnen als kleuterjuf en zo doorgegroeid, via verschillende jaarlagen, naar uiteindelijk groep 8. Ik vind het prettig om uitgedaagd te worden en plezier te hebben in wat ik doe. Na een aantal jaren groep 8 vond ik het tijd voor een nieuwe uitdaging. De persoonlijke ontwikkeling wordt heel erg gestimuleerd binnen Jong Leren. Ik was benieuwd of IB'er zijn iets voor mij was en vond de pre-master IB de perfecte mogelijkheid om dit te onderzoeken. De opleiding heeft me kennis, nieuwe inzichten én een nieuwe functie gebracht. Daarbij heb ik nu toegang tot het IB-netwerk van Jong Leren. Wat is het fijn om met elkaar te sparren, ervaringen en kennis te delen en vooral die lage drempel te voelen om elkaar om hulp te vragen. Dus heb je net als ik een bepaalde ambitie? Ga ervoor!”

Van leermeester naar leerkracht Yvonne Raateland maakt na jaren alsnog de pabo af

Het onderwijs lonkte altijd al voor Yvonne Raateland, onderwijsassistente bij De Kameleon. Toen ze op haar zestiende de havo afrondde, ging ze een jaar naar de pabo in Haarlem. Maar op deze jonge leeftijd al lesgeven aan kinderen van 12, voegde niet. Op advies van de pabo nam ze een tussenjaar. Ze belandde in de horeca, volgde een koksopleiding en werd zelfs leermeester. Nu is ze terug in het basisonderwijs.

Hoe ben je weer in het onderwijs terecht gekomen?

"Eigenlijk is de gedachte om de pabo af te maken, nooit verdwenen.

Wendy Veldhuizen, directeur van De Kameleon wist dat ook. Toen ze me vroeg een leerling te begeleiden die na ziekte weer moest wennen aan een onderwijssetting, zag ik een kans. Ik mocht opnieuw proberen of het iets voor me zou zijn. Ik ben toen aangenomen als onderwijsassistente. Met lesgeven had ik natuurlijk wel ervaring en ik werd goed begeleid door mijn collega's. Het ging heel natuurlijk en ik zat snel op mijn plek. Toen de kans werd geboden de pabo alsnog af te maken, greep ik die meteen."

Welke investering heb je hiervoor moeten doen?

"Jong Leren betaalt mijn opleiding. Ik moest natuurlijk zelf zorgen dat ik werd aangenomen. Omdat ik mijn propedeuse nooit heb behaald, had ik geen recht op vrijstellingen bij de flexibele pabo. Grappig genoeg kreeg ik wel mijn oude studentnummer. De opleiding bevalt heel goed. Maar als ik zie wat er nu van me gevraagd wordt, dan bevestigt het dat de pabo op mijn zestiende niet de juiste plek voor mij was. Inmiddels heb ik een gezin, en biedt dat extra uitdagingen, maar ik merk ook dat ik een betere focus heb om mijn doel te

behalen. Ik moet goed plannen, maar de flexibele deeltijdopleiding biedt me ook veel vrijheid."

Sluit je studie goed aan op de praktijk?

"De Kameleon is een community school, we maken kinderen klaar voor de maatschappij. Dat principe zie ik nauwelijks terug in mijn studie. Daarom heb ik de minor persoonsvorming gekozen. Daarin gaat het om het kind zien, lekker in je vel zitten en je prettig voelen in de klas. Als dat goed zit, dan komt leren vanzelf. Het lastige van de studie is dat alles volgens het format van de pabo moet. Wij werken op school met de Noordwijkse methode. Het komt erop neer dat ik dingen dubbel moet doen. Dat is niet anders."

Wat zijn je ambities?

"Ik ga nu afstuderen. In principe zou ik daarna best fulltime voor de klas willen staan, maar het eerste jaar graag samen met iemand. Een combinatie van drie dagen klas en twee dagen ondersteunende taken is ook een optie. Of stagiaires begeleiden, lijkt me ook leuk. Maar ik merk dat ik goed ben in rekenen, dus wie weet word ik in de toekomst rekenspecialist. Of ik ga iets doen met bewegend leren. Ik vind alles leuk. Dat enthousiasme hoop ik ook op de kinderen over te brengen."

Snapshots

- 1 **Jong Geleerd** - Tamara Eppink tijdens een afsluitende workshop van haar opleiding tot leerkrachtondersteuner.
- 2 **De Vijfsprong** - Ons team in opleiding: bijeenkomst met als thema 'Werkgeluk'.
- 3 **De LinQ** - Cora Cramer, 40 jaar (+2 door Corona) in het onderwijs én bij dezelfde werkgever!
- 4 **De Franciscus** - Samen leren tijdens de opbrengstvergadering: wat waren succesvolle interventies en wat kunnen we verbeteren?
- 5 **'t Venne** - Onze collega Lisa Holthuisen is geslaagd voor de opleiding Reken-specialist.
- 6 **Opmaat** - Tijdens onze teamtweedaagse waren alle collega's in opleiding bij Raw Resonance. Wij deden Battle Beats: een energiek muzikaal slagveld, waarbij alles draait om ritme en verbinding. Een fantastische ervaring waarvan iedereen onwijs veel energie kreeg.

Leren = aandachtig luisteren

Joyce is al ruim twaalf jaar leerkracht en werkt momenteel vier dagen in de week als leerkracht, bouwcoördinator en begeleider van de plusklas op Het Mozaïek in Nieuw-Vennep. De vijfde dag besteedt Joyce aan haar studie die

wordt betaald vanuit de Lerarenbeurs. Verder is ze secretaris van de GMR van Jong Leren. “Wie gebruikmaakt van de Lerarenbeurs heeft recht op één dag studieverlof. Wat mij betreft een heel groot en onmisbaar voordeel”, aldus Joyce.

De kracht van luisteren

Joyce: “Ik geloof in het principe ‘er zijn meerdere wegen die naar Rome leiden’. Nastreven van doelen vind ik belangrijk. Een vereiste daarbij is oog hebben voor kwaliteiten en interesses van collega’s door aandachtig naar hen te luisteren. In mijn werk op Het Mozaïek ervaar ik regelmatig de kracht van luisteren tijdens de gespreksvoering vanuit verschillende perspectieven. Dat levert nieuwe inzichten op wat uiteindelijk ten goede komt aan het onderwijs op onze school.”

Binnen een team vind je altijd medewerkers die het prima naar hun zin hebben in de functie die ze bekleden. Ze zijn gediplomeerd, ze kunnen aandachtig luisteren naar wat collega’s inbrengen en voeren hun taken plichtsgetrouw uit. Op deze medewerkers kun je rekenen. Zij vormen samen een fundament waarop je een schoolteam kunt bouwen. Ook ambitieuze medewerkers die zich laten bijscholen en zichzelf specialist mogen noemen zijn waardevol in een team. Zij brengen nieuwe kennis en kunde de school in. Joyce Draaijer is zo’n collega. Wat drijft haar om tijd en energie te steken in haar eigen ontwikkeling tot dienst van de school/de stichting?

Nooit uitgeleerd

Joyce heeft de afgelopen 3 jaar in deeltijd de masteropleiding Pedagogiek met uitstroomrichting Management & Beleid gevolgd bij Inholland Amsterdam. Tijdens de studie kwam Joyce er al snel achter dat de organisatorische kant van de opleiding goed aansluit bij haar interesses. “Leidinggeven aan beleidsprocessen en veranderingen zijn vakken die ik heb gevolgd. Hierbij moest ik onderzoek doen naar beleidskundige vraagstukken binnen mijn eigen organisatie en daarvoor verbeterplannen schrijven. Bij het vak teamcoaching lag de nadruk op het toewerken naar een professionele schoolcultuur en op het coachen van individuele collega’s. Door het brede en afwisselende karakter van de opleiding, ontdekte ik dat er veel mogelijk is.” Op dit moment is Joyce enthousiast

over de taken die ze binnen het MT van Het Mozaïek als bouwcoördinator mag uitvoeren. Een nieuwe opleiding volgen? “Wie weet in de toekomst, want ik ben nog niet uitgeleerd!”

Ontwikkeling start bij aandachtig luisteren

Wie zich wil ontwikkelen start met aandachtig luisteren naar de ander. ‘De ander’ kan een leerling, een collega of een docent zijn. Niemand heeft alle wijsheid betreffende onderwijzen of managementtaken in pacht. Als je wilt groeien in je functie of deskundiger wilt worden in je handelen, kan dat alleen als jij zelf wilt leren en je openstelt om te luisteren naar anderen. Dit kost tijd en energie, maar het levert je veel op.

“Pak je kansen binnen de stichting”

Het is de tiende dag dat Charlotte van Weezenbeek aanwezig is op ‘haar’ nieuwe school. De Aloysiusschool in Overveen is de school waar ze haar eerste twee stages heeft gelopen en nu is ze de nieuwe directeur. Charlotte heeft de afgelopen tien jaar carrière gemaakt binnen Jong Leren.

Charlotte’s werkzame leven begint buiten het onderwijs. “Ik ging naar de Hotelschool in Den Haag, zonder ooit in de horeca gewerkt te hebben,” vertelt ze lachend. “Daarna ben ik via Randstad bij PriceWaterhouseCoopers terecht gekomen als campus recruiter. Na acht jaar kwam de oude ambitie om het onderwijs in te gaan weer boven en ben ik de verkorte deeltijd pabo gaan volgen.” Charlotte heeft een aantal Jong Leren-scholen van binnen gezien. Na stages op de Aloysius en de toenmalige Tweemaster is ze op De Ark in Heemstede afgestudeerd en pas na bijna tien jaar heeft ze die school nu verlaten.

Open voor een uitdaging

“De stap van leerkracht naar directeur heb ik heel geleidelijk gemaakt,” gaat Charlotte verder. “Ik was leerkracht in groep vier en later in groep acht. Als school hebben we op De Ark de Noordwijkse methode ingevoerd en ben ik meteen betrokken geweest bij de invoering. In die werkgroep kreeg ik een schoolbrede rol bij een inhoudelijk thema wat voor onze school heel belangrijk was. Dat vond ik heel interessant.” Twee jaar geleden zag Charlotte de oproep op intranet wie er mee wilde denken over een tienerschool. Dat paste bij haar passie voor en ervaring met groep acht-leerlingen, dus ze reageerde. Ze werd lid van de kwartiermakersgroep van ‘10&Meer’. “Tijdens dat proces ging ik steeds meer open staan voor een nieuwe uitdaging.”

Kansen zien en aangrijpen

“Ik heb ervaren dat Jong Leren écht staat voor de werkprincipes Wij leren samen, Wij geven ruimte en Wij dagen uit. Maar deze kansen en uitdagingen moet je ook zelf zien en aangrijpen, dan krijg je binnen de stichting de ruimte om je te ontwikkelen.” Zo is Charlotte de schoolleidersopleiding vakbekwaam gaan doen. Tijdens haar praktijkonderzoek op De Ark kon ze als aankomend directeur meer bezig zijn met de onderwijsinhoud. “En toen kon ik in februari plotseling solliciteren als directeur op de Aloysius. Het is een fijn team, dat wist ik. En het kleinschalige van de school past bij me.”

Plezier en toewijding

“Het harde werken in het onderwijs ervaar ik echt anders dan in het bedrijfsleven. Het is meer hard werken vanuit ‘ik wil dit geregeld krijgen’ en niet omdat het moet. Mensen werken in het onderwijs vanuit het hart en met toewijding. Het plezier vind je in de klas en voor sommige leerkrachten ook buiten de klas. Als je merkt dat je wilt doorgroeien, geef dat dan aan en spreek het uit,” is het advies van Charlotte. “Jong Leren kijkt naar kansen voor medewerkers en zoekt de juiste mensen op de juiste plek. Zo kunnen veel mensen hun ambitie om door te groeien waarmaken. Dus grijp die kans!”

Stagiair(e): handig hulpje of nieuwe collega?

**Hoe benaderen leerkrachten tegenwoordig de stagiair(e)s die ze begeleiden?
Is een stagiair gewoon een handig hulpje, of vooral een nieuwe collega?
Heeft het personeelstekort invloed op hoe je met een student omgaat?**

Charlotte van der Lans, leerkracht Mariaschool

"Ik heb altijd stagiair(e)s gehad. In het begin alleen eerstejaars, zodat ik ervaring kon opdoen met begeleiden. Ik bied hen aan, wat ik destijds

zelf prettig vond. Dat wil zeggen: een open houding, overal bij aanwezig mogen zijn en alles kunnen delen, zolang het binnen school blijft. Als ik ergens tegenaan loop, vraag ik aan een collega: hoe zou jij dit aanpakken? Elke stagiair(e) heeft iets anders nodig. Het is niet het handige hulpje dat klusjes opknapt. Extra handen zijn fijn, maar dat is niet het doel voor een stagiair(e). Tegenwoordig proberen we goede stagiair(e)s echt vast te houden binnen de stichting. Een fijne stage-ervaring mondt vaak uit in een baan. Ik ben vier jaar geleden zelf ook na mijn eindstage hier aan het werk gegaan."

Esther Otto, leerkracht De LinQ

"Een stagiair(e) leid je op tot een toekomstige collega. Dus als jij daar een handige hulp in ziet, dan denk ik dat je tekort doet aan het vak, aan jezelf en aan de stagiair(e). Ik denk altijd: zie ik deze persoon als mijn toekomstige collega? Ik neem elke student mee in het hele proces. Het lesgeven, maar ook de andere taken en verantwoordelijkheden. Ik laat zien, dat je daarin bewust keuzes kunt maken. Op deze manier leert de stagiair(e) alle onderdelen van ons mooie vak kennen. Bij ons op de De LinQ hebben we nu drie collega's die eerst stage hebben gelo-

pen bij ons. Wegens personeelstekort staat mijn stagiaire nu trouwens één dag in de week voor de groep, zonder dat ik er ben. Je leert bij ons dus echt het vak in de praktijk."

Christien Bergman, leerkracht Antoniusschool

"Ik kijk niet anders naar stagiair(e)s dan voorheen, maar voor de directie geldt dat wel. We houden goede studenten nu

meer dan ooit graag binnen. Ik merk dat sommigen in de coronaperiode wel dingen gemist hebben. Bijvoorbeeld door de manier waarop ze een les afsluiten. Dat vraagt van ons als leerkrachten extra begeleiding. Soms komen stagiair(e)s juist met lesideeën of nieuwe werkvormen die je wilt overnemen. Laatst had ik een stagiaire van de academische pabo. Alle kinderen stonden bij haar meteen 'aan'. De een beheerst het vak ook wat meer van nature dan de ander. Ik zie stagiair(e)s zeker niet als handig hulpje. Soms is het een inspiratiebron, een ander zie ik als iemand die ik begeleid op weg naar een goede collega."

Unplugged kennismaken met computational thinking

Computational thinking (CT) is een van de vier onderdelen van digitale geletterdheid. Er is op school al aandacht voor mediawijsheid, informatie- en ICT-basisvaardigheden, maar CT is nieuw voor ons. Binnenkort niet meer, want ICT-coördinatoren Jitske van Noort en Roy van Schaaij gaan alle leerlingen én leerkrachten ‘plugged’ en ‘unplugged’ kennis laten maken met CT.

“Computational thinking betekent letterlijk: ‘Denken als een computer’. Het staat voor de vaardigheid om een probleem zo te omschrijven dat je het met een computer kunt oplossen.” vertelt Roy. “Het gaat erom dat we leerlingen stimuleren hun logisch oplossend denkvermogen te gebruiken.”

Sla geen stappen over

Jitske legt uit wat unplugged betekent: “We gaan zo veel mogelijk gebruikmaken van bestaande materialen. Unplugged betekent namelijk ‘zonder computers’. Kleuters leren nu al vaak coderen met kralen of via de Bee-bot. En bij de opdracht ‘wat moet je een postbode vertellen om een brief te bezorgen bij Postlaan 5?’, laat je ze unplugged ervaren hoe je denkt in je hoofd. Je mag namelijk geen enkele stap overslaan om het te laten slagen.” Roy noemt nog een voorbeeld: “Stel, je hebt iemand achter jouw rug staan die niets ziet. Hoe kan deze persoon een boterham met hagelslag smeren met jouw aanwijzingen?”

Eerst ervaren, dan ontdekken

Roy: “Digitale geletterdheid wordt binnenkort een verplicht onderdeel van het portfolio. Omdat CT om specifieke vaardigheden vraagt, starten we met enthousiasmeren. Stap voor stap wordt dit een train-de-trainer. We verzorgen drie lessen per jaar voor alle groepen, waarbij de eigen leerkrachten aanwezig zijn. Met hulp van CT-expert Pauline Maas zetten we onze ervaringen om in een leerlijn.” Jitske vult aan: “Eerst ervaren. Later gaan we werken met programma’s als Scratch en Microbits, maar daar is meer scholing voor nodig. Als het over een tijdje gaat ‘leven’ op de scholen, hopen we samen te ontdekken hoe je CT kunt gebruiken bij lessen rekenen en lezen.”

Sandra Kroezen

Leesspecialist en leerkracht groep 7, De Reiger

“Het was alsof ik het

“Ik herinner me nog het gevoel van vroeger. Mijn moeder las mijn broertje en mij altijd voor in bed. Ze kon ontzettend goed verhalen vertellen. Het was alsof ik het zelf beleefde: de spanning of het verdriet. Ik denk dat ik daardoor een passie voor lezen heb ontwikkeld. Nog steeds vind ik het heerlijk om even uit het dagelijkse te ontsnappen. Even in een andere wereld, lekker fantaseren. ‘Alleen op de wereld’ vond ik als kind prachtig. Op de middelbare school las ik een stuk minder, omdat verplicht lezen echt helemaal niet leuk is. Daarna heb ik het lezen weer opgepakt.

Djara, schoolhond in opleiding

Voor de zomervakantie ben ik bij mijn baasje, Jeannette, gekomen. Ik heb al kunnen wennen aan haar huis. Binnenkort mag ik mee naar school, wat mijn tweede huis zal worden. Ik verheug me er uiteraard op, maar vind het ook nog wel erg eng. Als er straks opeens 200 kinderen over me heen gebogen staan (die natuurlijk allemaal aaaaghhhh wat schattiggggg roepen), dan hoop ik wel dat mijn baasje in de buurt is!

"Mag ik mij even voorstellen als nieuwste 'teamlid' van de Theresiaschool? Djara is mijn naam. Nu ben ik natuurlijk nog heel klein, maar als ik later groot ben, dan zie ik er echt heel mooi uit als labradoodle en ben ik waarschijnlijk zo'n 40-45 cm groot."

Ik krijg mijn eigen plekje in het kantoor van Jeannette en mijn eigen huisje (bench) waar ik lekker kan uitrusten zonder dat iemand mij stoort. De kinderen mogen dus best even gedag komen zeggen, maar als ik in mijn bench lig, dan zitten knuffels er even niet in. Als ik durf kan ik klassen gaan bezoeken en misschien sta ik zelfs wel even bij de deur 's morgens om de kinderen en hun ouders te verwelkomen.

Na de zomervakantie komt Chris van Kidsward bij alle groepen langs om meer te vertellen over mijn opleiding en hoe de kinderen mij daarbij kunnen helpen. Uiteindelijk is het de bedoeling dat ik de kinderen ga helpen als ze bijvoorbeeld niet zo goed kunnen lezen (voorlezen aan mij is natuurlijk veel leuker en minder eng dan voor de juf). Maar ik denk dat ik ook heel goed kan helpen als kinderen boos of verdrietig zijn. En als ik wat verder in mijn opleiding ben, zelfs bij weerbaarheid en sociale vaardigheden. Maar dat moet ik nog allemaal leren. Als jullie nog vragen hebben dan kun je die aan mijn baasje stellen: ze weet best wel veel."

Jeannette Kemp, directeur Theresiaschool over deze nieuwe aanwinst:

"De leerlingenraad wilde graag een schoolhuisdier. Een kat was niet praktisch, want die loopt 's avonds door het schoolalarm. Zelf wilde ik al graag een hond en ik zag hier een mooie combinatie. De pup is gescreend en geschikt voor een schoolomgeving. Leuk om te zien dat de kinderen al tijdens de eerste kennismaking rustig doen en voorzichtig zijn als Djara slaapt."

zelf beleefde"

Jaarlijks lees ik mijn groep 'De wraak van Lorre' van Tosca Menten voor, vanwege de leuke stemmetjes. Ik geniet ervan om daarna in de pauzes overall 7e en 8ste groepers 'Omhakken! Omhakken!' te horen roepen. Op dit moment lees ik veel kinderboeken. Ik wil namelijk graag weten welke boeken geschikt zijn voor onze schoolbibliotheek. Deze was zo erg verouderd dat ik veel nieuwe boeken aan het kopen ben. Als je zelf een boek hebt gelezen, helpt dat enorm goed om leerlingen - of collega's - te enthousiasmeren. Het werkt voor de kinderen veel beter om iets over de inhoud te horen, dan dat ze gaan

kieszen op basis van de kaft of het aantal pagina's. Vorige zomer hadden we voor alle leerkrachten een kinderboek ingepakt met een aantal regels uit het boek erop geplakt. Vrijwel allemaal hadden ze het boek met veel plezier gelezen.

Heb je trouwens gehoord dat we sinds lange tijd hebben meegedaan aan De Nationale Voorleeswedstrijd? En dat onze Reiger gewoon de voorleeskampioen van Haarlemmermeer is geworden? Supergaaf, toch?!"

Eén gebouw voor de basisschool én de opleiding?

“Opleiding en werkveld hebben elkaar hard nodig”, stelt Robert Viëtor, voorzitter van onze Raad van Toezicht. Hij was jarenlang directeur van de Faculteit Educatie van de Hogeschool Leiden en ziet dat er in de samenwerking veel is verbeterd. “Maar om écht verder te komen, is een omslag in denken noodzakelijk. Moeten beide partijen zich losmaken uit het verleden en naar de toekomst kijken. Het leerkrachtvak leer je namelijk pas écht zodra je in een klas met kinderen werkt, niet in het gebouw van de hogeschool.”

Robert noemt de hogeschool ook wel de tweede leeromgeving. “Daar vindt reflectie en verdieping plaats en heb je als student de mogelijkheid om je eigen beroepsidentiteit uit te vinden. Wat is mijn diepere laag, van waaruit maak ik keuzes?” Hij vindt het dan ook jammer dat je voor het behalen van je pabo-diploma aan de voorwaarden moet voldoen die in het gehele hoger onderwijs gelden. “Theorie is in dat perspectief het hoogste goed. In het onderwijs zou dat niet zo moeten zijn.”

Nadruk op hart en handen

Maar wat is er dan nodig om de samenwerking écht toekomstgericht en duurzaam vorm te geven? Daar is Robert heel beslist over: ‘Kijk naar Scandinavië, daar zijn een basisschool en opleiding in één gebouw samengebracht. Dus leerlingen en heel veel studenten in een gebouw, waar leraren tevens ook hun nascholing krijgen. Studenten leren in dat gebouw met hoofd, hart en handen. In Nederland is nog te veel nadruk op het hoofd, er zou meer nadruk moeten komen op hart en handen.”

Impuls voor alle Jong Leren-collega's

Als Jong Leren dát zou gaan doen, dan kan het initiatief op steun van Robert rekenen. Hij ziet het al helemaal voor zich: “Vind een geschikt gebouw, waarin je zowel de basisschool als de lerarenopleiding kunt vestigen. Werk samen met één of twee pabo's, een universiteit en aanbieders van na- en bijscholing. Denk creatief en toon lef! Het is goed voor de kinderen, goed voor de studenten en het geeft een impuls aan alle collega's van Jong Leren. Je vergroot opleidingskansen, wordt een nog aantrekkelijkere werkgever en maakt hybride werken voor primair en hoger onderwijs makkelijker. De Raad van Toezicht heb je mee! Wie durft?”

Heb jij een innovatief onderwijsconcept gespot? Werk je aan een futuristisch leermiddel voor in de klas, of deel je graag je onaardse visie op de toekomst van onderwijs met je collega's? Dan bieden we je hier ruimte. Mail je idee naar info@jl.nu.